

عنوان مقاله:

تصمیم گیری مشارکتی در دوران پسا کرونا

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های نوین در تصمیم گیری، دوره 5، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مهدی عزیزی - دانشجوی دکتری مدیریت صنعتی گرایش مدیریت سیستم ها، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.

عادل آذر - استاد گروه مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

محمود دهقان نیری - استادیار گروه مدیریت صنعتی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

DOR

:

۲۰۱۰۰۱۰۱۰۲۴۷۶۶۲۹۱۰۱۳۹۹۰۵۰۲۰۷۰۰ بحران

کرونا با نشان دادن حالات مرزی سیستم های اجتماعی - اقتصادی عرصه های مختلفی از زندگی انسان را تحت تاثیر قرار داده و باعث شده است بسیاری از جریان های رو به رشد و گسترش در عرصه های تجارت و صنعت با چالش مواجه شوند. تصمیم گیری مشارکتی از جمله مهمترین این عرصه هاست. این پژوهش تلاش می کند تا تأثیراتی که بحران کرونا بر لایه های مختلف دانش و اقدام تصمیم گیری مشارکتی گذاشته است را مورد بررسی قرار داده و تغییرات ضروری تصمیم گیری مشارکتی برای حیات در دوران پساکرونا را برآورد کند. بنابراین، گامی ضروری برای سامان دادن تصمیم گیری مشارکتی در دوران پساکروناست. بر این اساس، با بهره گیری از استراتژی مبنایابی، تأثیرات بحران کرونا بر تصمیم گیری مشارکتی در سه سطح مبانی، نظریات و تکنیک ها مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است. نتایج پژوهش نشان می دهد که تصمیم گیری مشارکتی در هر یک از سطوح معرفی شده، تحت تاثیر بحران کرونا قرار گرفته است. همچنین در تمامی سطوح عرصه هایی از تصمیم گیری کاملاً بدون تغییر باقی مانده اند. تحلیل های بیشتر نشان می دهد که علی رغم نگاه کمی، مهم ترین تأثیرات در سطح مبانی تصمیم گیری مشارکتی ایجاد شده است. نتایج این پژوهش بیانگر ضرورت اعمال تغییرات پارادایمیک در حوزه تصمیم گیری مشارکتی در دوران پسا کروناست. سرانجام پیشنهادهایی برای پژوهش های بیشتر و پیشنهادهایی در سطح کاربردی ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

تصمیم گیری مشارکتی، مدیریت بحران، کرونا، معنویت در مدیریت، مبنایابی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1853753>

